

Naar jeg nu ser paa det foreliggende Forslag, vil jeg tillade mig at bemærke, som det alt er fremhævet, at Spørgsmaalet ikke blot er, om Formaålet er godt og fortjener Sympathi — det ere vi enige om — men ogsaa om den Maade, hvorpaa man søger at naae Maålet, og hvorpaa man søger at faae denne smukke Tanke gjennemført, er tilfredsstillende og virkelig kan ventes at ville give et frugtbringende Resultat, der er de Offre værd, som bringes for det. Der er her Noget, som man først maa spørge om, det er: Hvor vidt foreligger der tilstrækkelige Oplysninger og Redegjørelser for de faktiskke Forudsætninger, hvorfra Lovforslaget gaar ud? F. Ex. naar der er Tale om at give Laan til Omregulering af overbebyggede og usunde Kvarterer i Byen, hvorvidt og i hvilket Omfang er det saa opløst, at saadanne Kvarterer virkelig findes? Ja, der maa man jo sige, at der foreligger aldeles ikke virkelig autentiske Oplysninger om, jeg vil ikke sige, hvor vidt saadanne Kvarterer findes, men om, i hvilket Omfang de findes. Og dette forekommer mig dog at være det egentlig Afgjørende. Det er ikke gjort med, at man henviser til, at der er daarlige Kvarterer, og at den Ene henviser til Gøttersgade, den Anden til Borgergade og Aldgade, den Tredie til Christianshavn, den Slags svømmende Almindeligheder kan man ikke bygge et Lovforslag paa. Spørgsmaalet er: I hvilket Omfang findes disse Kvarterer? Thi det er den nødvendige Forudsætning for, at man kan besvare det Spørgsmaal: Hvor vidt kan der staffles Hjælpebidler imod disse Under, og hvad vil det koste at raade Bod paa dem? Det kan ikke nytte, at man forsøger paa at give sig til at kurere, inden man kender, hvilken Sygdom det er, man vil modarbejde, og i hvilket Omfang den eksisterer. Nu er det givet og anerkjendt i det andet Thing saa vel som her, at man fuldstændig mangler det reelle Grundlag for Lovforslaget i saa Henseende. Der foreligger Intetfomhelst, der viser, at i det og det Omfang findes Underet, og det og det vil det koste at afhjælpe det. Enhver henviser til, at han tror og mener og tænker, men det kan ikke afgive et tilstrækkelig solidt Grundlag for et Lovforslag, der skal raade Bod paa Underet, og det medfører den Ulempe, at naar man har nævnt en Sum af 2 Millioner f. Ex. til at omregulere disse usunde Kvarterer, saa kommer denne Sum til fuldstændig at svæve i Luften. Der er intet Menneche, der kan sige, om denne Sum virkelig vil kunne udrette Noget, hvad den vil kunne udrette, om den vil kunne udrette saa Meget, at der ved den virkelig kan

vindes et godt Resultat. Det er anerkjendt under Forhandlingerne, at man selvfølgelig ikke ved Hjælp af denne Sum kan ombygge hele Kjøbenhavn og sjerne al den Usundhed, som findes i Byen — det er kun en god Gjerning, som der er sagt. Men hvis det kun er en Begyndelse, og man altsaa kan vente en Fortsættelse, saa spørger jeg: Hvor mange Millioner kan der saa være Tale om at anvende hagefter til Fortsættelse og Afslutning af dette Arbejde? Det vilde dog være rimeligt, at man, inden man indlod sig paa denne Sag, kunde se det klart. Hvad er det for et Foretagende, vi indlade os paa, hvilke Dimensioner kan det antage? Nu vil man maasse dertil svare: Det er ikke Meningen at fortsætte. Der foreligger nogle Udtryk under Forhandlingen, som tyde paa, at man siger: Nu anvende vi den Sum og saa ikke videre, det skal være den Grændse, vi slaa fast. Men saa siger jeg: Det har sin store Betænkelighed saaledes at sætte en fuldstændig vilkaarlig i Luften svævende Sum og sige: Den anvende vi til det Formaal. Men det er maasse ikke en Gang givet, at man derved kan tilvejebringe et Resultat, som har nogenfomhelst Betydning lige overfor Omfanget af det Under, der findes i Byen. Det er dernæst maasse givet, at man kan udrette Noget paa et eller andet Sted, f. Ex. paa Christianshavn; men saa spørger jeg: Er det retfærdigt af Staten, at den giver Christianshavnerne et Gode og ikke giver det øvrige Kjøbenhavn det samme Gode? Et privat Selskab kan sige: Nu rydde vi den og den Gang, og dertil indskrænke vi os; men Staten har Forpligtelser mod alle sine Borgere. De Goder, som den lader Nogle blive til Del, maa den under lignende tilsvarende Forhold ogsaa lade Andre blive til Del. Jeg gaar saa vidt, at jeg siger: Naar den gjør dette for Kjøbenhavn, hvorfor skal den saa ikke gjøre noget Tilsvarende for andre Byer, hvor lignende Forhold maatte findes? Ja, jeg veed ikke, om det er Tilfældet, men jeg siger: Man veed lige saa lidt, hvor vidt Underet findes i Kjøbenhavn, og derfor mener jeg, at man skal gjøre lige mod Alle; hvor den Slags Forhold findes, skal man ogsaa tage Hensyn dertil. Det er det manglende Grundlag i reel Henseende, som fuldstændig fattes. Det er allerede fremhævet i det andet Thing, at man veed ikke, om Kommunen vil tage imod det Laan, som hdes den, om den vil sætte sig i Bevægelse for at fremme disse Formaal. Det er anerkjendt, at man veed Intetfomhelst, og det er dernæst anerkjendt under Forhandlingerne, at disse Oplysninger maa have s